

Dia mundial de la poesia

Totes les persones podem arribar a ser grans poetes o poetesses i donar veu a les paraules. Escribeu sobre les teves emocions i dona-les veu.

---

21 de març

The Land of Nod

From breakfast on through all the day
At home among my friends I stay,
But every night I go abroad
Afar into the land of Nod.

All by myself I have to go,
With none to tell me what to do—
All alone beside the streams
And up the mountain-sides of dreams.

The strangest things are these for me,
Both things to eat and things to see,
And many frightening sights abroad
Till morning in the land of Nod.

Try as I like to find the way,
I never can get back by day,
Nor can remember plain and clear
The curious music that I hear.

Autor: Robert Louis Stevenson

Pais: Anglaterra

Llengua oficial del pais: anglès

El Món de Non

De l'esmorzar fins a la nit
m'estic a casa amb els amics,
però llavors quan ve la son
me'n vaig molt lluny, al Món de Non.

Només hi entro si vaig sol,
sense ningú dictant què vol:
tot sol faig via a prop dels rius,
carena amunt dels somnis vius.

El més estrany m'hi ve a trobar,
llocs que fan por, plats de menjar,
fins que la lluna al cel es pon
i tot s'adorm al Món de Non.

Per molt que ho vulgui recordar,
no sé de dia com s'hi va,
ni puc xiular la melodia
de la tonada que em sabia.

Autor: Robert Louis Stevenson

Poema anglès

Pais: Colombia

Llengua oficial del pais: espanyol

Si Supiera...

**Si supiera que esta fuese la última vez
Que te veo salir por esa puerta,
Te daría un abrazo, un beso
Te llamaría de nuevo para darte más...**

**Si supiera que esta fuera la última vez
Que voy a oír tu voz
Grabaría cada una de tus palabras para poder oírlas
Una y otra vez indefinidamente...**

**Si supiera que estos son los últimos minutos que te veo
Diría te quiero
Y no asumiría tontamente
Que ya lo sabes.**

**Siempre hay un mañana y la vida
Nos da otra oportunidad para hacer las cosas bien,
Pero por si me equivoco
y hoy es todo lo que nos queda
Me gustaría decirte cuanto te quiero
Que nunca te olvidaré...**

Autor: Gabriel García Márquez

Poema colombià

Si Sabés...

Si sabés que aquesta fos la darrera vegada
Que et veig sortir per aquesta porta,
Et faria una abraçada, un petó
Et trucaria de nou per donar-te més...

Si sabés que aquesta fos la darrera vegada
Que sentiré la teva veu
Enregistraria cadascuna de les teves paraules per poder
sentir-les
Una vegada i una altra indefinidament...

Si sabés que aquests són els últims minuts que et veig
Diria t'estimo
I no assumiria tontament
Que ja ho saps.

Sempre hi ha un matí i la vida
Ens dóna una altra oportunitat per fer les coses bé,
Però per si m'equivoco
i avui és tot el que ens queda
M'agradaria dir-te quant t'estimo
Que mai no t'oblidaré...

Autor: Gabriel García Márquez

Pais: Senegal

Llengua oficial del pais: francès

S'il M'est Permis de Rêver

**S'il m'est permis de rêver sur une terre
paisible, tendre coin de l'amitié,**

**J'ai rêvé d'un monde sans armes ni conflit
Où les enfants joueraient avec lions et
fourmis;**

**D'un monde sans guerre ni cruelle douleur
Infligée par des lâches, ces soldats du
désespoir.**

**J'ai rêvé d'un monde où tous les hommes
vivent A l'ombre de la paix, s'embrassant
comme des frères, Pauvres ou riches de
même peau ou de pays:**

**Toute une famille humaine libérée des
capitalistes Qui noyaient dans la misère ses
futiles querelles.**

**Sortie des moments sombres, des menaces
du nucléaire!**

**J'ai rêvé d'un monde où tous les hommes
travaillent A la maison du bonheur, un seul
Monde, une seule Paix.**

Poema senegalès

Si em permet somiar

**Si em permet somiar en una terra pacífica,
àrea sensible de l'amistat,**

**vaig somiar amb un món sense armes o
conflictes
on els nens juguen amb lleons i formigues;**

**un món sense guerra ni dolor cruel
infligit per covards, aquests soldats de la
desesperació.**

**Vaig somiar amb un món on totes les
persones viuen
a l'ombra de la pau, abraçant com a germans,
pobres o rics, de mateixa pell o país:**

**tota una família humana lliure de capitalisme
que es va ofegar en la misèria amb les
seves baralles inútils.**

Fora dels moments foscos, l'amenaça nuclear!

**Vaig somiar amb un món on tots els homes
treballen a la casa de la felicitat, un únic món,
una única pau.**

A Gervantes

**Gran Señor de las letras castellanas,
soberbio apolonida que en tu canto
dejaste encendidos los hosannas
que escuchaste en las aguas de Lepanto!**

**Hoy de un país a otro en las lejanas
tierras que fueron de tu edad encanto,
un desfile de altivas caravanas
evocan tu recuerdo dulce y santo.**

**Pues a través de inmiscibles años,
tu nombre va ascendiendo los peldaños
más grandes y gloriosos de la historia; y tu
gran Don Quijote de la Mancha,
cada día que pasa mas se ensancha,
perpetuando más alto tu memoria.**

Autor: Héctor Alfonso Pineda

Pais: Honduras

Llengua oficial del país: espanyol

A Gervantes

**Gran Senyor de les lletres castellanès,
superb fill d'Apol·lo que en el teu cant
vas deixar enceses les hosannes
que vas escoltar a les aigües de Lepant!**

**Avui d'un país a un altre en les llunyanes
terres que van ser de la teva edat encant,
una desfilada d'altives caravanes
evoquen el teu record dolç i sant.**

**Doncs a través d'immiscibles anys,
el teu nom ascendeix els graons
més grans i gloriosos de la història; i el teu
gran Don Quixot de la Manxa,
cada dia que passa més s'eixampla,
perpetuant més alta la teva memòria.**

Autor: Héctor Alfonso Pineda

Poema hondurenc

País: Russia

Llengua oficial del país: rus

Весна

**Весна, я с улицы, где тополь удивлён,
Где даль пугается, где дом упасть боится,
Где воздух синь, как узелок с бельём
У выписавшегося из больницы.
Где вечер пуст, как прерванный рассказ,
Оставленный звездой без продолженья
К недоумению тысяч шумных глаз,
Бездонных и лишённых выраженья.**

Автор: Boris Pasternak

Poema rus

Primavera

**Primavera, sóc del carrer on l'àlber es sorprèn,
On la distància té por, on la casa té por de
caure,
On l'aire és blau, com un feix de lli
Donada d'alta de l'hospital.
On el vespre és buit, com una història
interrompuda,
Deixat per una estrella sense seqüela
Per al desconcert de milers d'ulls sorollosos,
Sense fons i sense expressió.**

Autor: Boris Pasternak

Jaliba kuyateh fitina

Wai yo fitina wo manía fitina-la, dunia dawo dadung Abening fitina Bah.

Ah, fitina wo manía fitina-la dunia dawo dadung Abening A bening fitina Bah.

Lemou dining muso ning codou Bemo fitina leti.

Durary nya cata. Cana fitina la-wo cang.

Ah, kele. Kele mannyi mummy mummy mummy.

Kelo Be Africa. Kelo Be tubab-la woning Arab-la.

Dunia keleh. Sangee jama dadary lun kiling casarra.

Nyineh Be keletoo. man hanyi kelo. La mummy fitina.

Fitina dunia dawo. Dadung Abening fitina Bah.

Pais: Gàmbia

Llengua oficial del pais: anglès

Llengua del poema: mandinga

No confio en la guerra

Ah, guerra. No confio en la guerra. A tots els llocs del món hi ha guerres.

Ah, guerra. No confio en la guerra. Fills i dones i diners són motius de guerra.

Si us plau, ajudem. No provoquem més guerres.

Ah, la guerra, la guerra. No és bona mai, mai, mai.

La guerra és a l'Àfrica. La guerra és a tot Europa.

La guerra és en el món àrab. Ah, la guerra és al món.

El món ha trigat molt temps per crear-se i en un dia tot es pot destruir.

Jo tinc por de les guerres. A tot el món hi ha guerra.

Ajudem a posar-hi fi. Tu i jo. I així el món serà millor i més bonic.

Poema gambià

